

بسم الله الرحمن الرحيم

خلاصه خطبه جمعه حضرت امیر المومنین حضرت خلیفه‌المسیح الخامس ایدہ اللہ تعالیٰ بنصرہ العزیز.

سیدنا حضرت خلیفه‌المسیح الخامس ایدہ اللہ تعالیٰ بنصرہ العزیز بتاريخ ۰۵ ژوئیه ۲۰۱۹ از کارلز روی آلمان خطبه جمعه ارشاد فرمودند که با تراجم در زبانهای مختلف بر ایم تی ای زنده پخش شد.

آن حضرت فرمودند: از افضال و انعام‌هایی که پس از بیعت با حضرت مسیح موعود علیه الصلوٰۃ والسلام به ما نایل شده است، یکی به صورت جلسه سالانه است که بسیار فضل و نعمت بزرگی است و هدف از آن این است که بتوانیم سعی کنیم وضع روحانی و اخلاقی و علمی خویش را بهتر بسازیم، اسباب تقرب به خدا و ازدیاد تقوا را فراهم سازیم و جهت ادای حق همدیگر دل‌های خویش را صاف و پاکیزه کنیم و کوشش کنیم که هدف برگزاری جلسه سالانه را برآورده نماییم، بکوشیم که عداوت و دشمنی‌های خویش را تبدیل به صلح و صمیمیت کنیم، سعی کنیم که خود را از کارهای بیهوده پاک کنیم. . پس هر کسی اعم از مرد و زن که دارد در جلسه سالانه شرکت می‌کند باید بررسی کند که آیا وی جهت جلب رضایت خداوند متعال دارد سعی خود را می‌کند؟ یا با نیت جلب رضایتش شرکت کرده است؟ و آیا دارد تلاش می‌کند که بر تقوا بیفزاید؟ و آیا با پیشه کردن اخلاق عالی می‌کوشد که حق همدیگر را ادا کند؟ یا [حد اقل] با این طرز فکر به اینجا آمده است؟ اگر پاسخش منفی است، در آن صورت چنانکه گفتم آمدنش به این جلسه بیهوده است و از شرکت در جلسه هیچ سودی عائدش نخواهد شد. اگرچه محیط بدون شک تحت تاثیر قرار می‌دهد اما جهت تاثیرپذیری، تلاش خود انسان نیز نقش مهمی دارد. بنابراین، لازم است که برای آن تلاش کنیم تا تحصیل تمام این امور امکانپذیر گردد و بتوانیم افضال خداوند متعال را جذب کنیم و سزاوار آن دعا‌های حضرت مسیح موعود علیه السلام بشویم که ایشان برای شرکت کنندگان در جلسه سالانه خواندند. حضرت مسیح موعود علیه السلام از آن افراد اظهار تنفر و بیزاری نمودند که با این نیت و طرز فکر [مزبور] در این جلسه سالانه شرکت نمی‌کنند و اعمال خویش را طبق اهداف آن تطبیق نمی‌دهند.

آن حضرت می‌فرمایند:

”من هرگز مایل نیستم که همچون پیر و مرشدهای عصر حاضر فقط جهت نشان دادن فر و شکوه ظاهری، بیعت کنندگان خود را جمع کنم بلکه آن هدف اصلی که جهت آن من این تدارک را دیده‌ام، اصلاح خلق الله است“

پس آن حضرت تصریح نمودند هدف اصلی از برگزاری جلسه سالانه، جمع کردن مردم جهت ریاکاری و نشان دادن فر و شکوه نیست چنانکه پیر و مرشدها به نام عرس و جشنواره مذهبی مردم را جمع می‌کنند

بلکه ایشان فرمودند: آن هدف که برای آن من برنامه جلسه سالانه را ترتیب داده‌ام، فقط این است که اصلاح خلق الله به عمل بیاید. آنان هم حق خداوند متعال را به جای بیاورند و هم حق همدیگر را ادا کنند. آن حضرت از کسانی که خود را اصلاح نمی‌کنند نه تنها اظهار بیزاری نمودند بلکه نسبت به آنها نفرت را نیز ابراز نمودند. اگر تعداد شرکت کنندگان [در جلسه سالانه] به سی هزار یا سی و پنج هزار یا چهل هزار برسد، چه فایده‌ای دارد. چنانچه ما آرزوی حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام را برآورده نکنیم و باوجود بیعت کردن با ایشان در دل خویش حُب دنیا را بپروریم و مهر و محبت خدا و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم بر این حب دنیا محیط نباشد و ما طبق فرامین خداوند متعال و پیامبرش صلی الله علیه و سلم حیات خود را سپری نکنیم و در این سه روز [جلسه سالانه] هم دنیا مدنظرمان باشد آنگاه هیچ سودی ندارد. بنابراین، باید به این امور تفکر و تأمل کنیم. چند روز پیش ماه رمضان گذشته است که ماه اصلاح و پیشرفت معنوی بود و در آن به هر مومن فرصت عبادات فردی و روزه و ذکر الهی به دست آمد و اکنون اردوگاه سه روزه ترتیب داده شده است و در آن علاوه بر فرصت بالا بردن سطح دینی و علمی، محیط عبادات و یاد الهی مهیا است و مجال مناسب برای اظهار دست‌جمعی این امور است. همه جمع شده و به عبادات می‌پردازند، نمازهای نافله و نماز تهجد می‌خوانند. اگرچه هر کسی در دل خویش به زبان خود دعاها می‌خواند و ذکر الهی می‌کند اما اگر همه اینطور دعاها بخوانند ذکر الهی بکنند آنگاه این یک صبغه دست‌جمعی ذکر الهی است و اگر ما از آن استفاده نکنیم آنگاه کی و چطور از آن استفاده خواهیم برد.

این محیط تنها زمانی برایمان سودمند خواهد بود که حب دنیا در مقابل مهر و محبت خداوند متعال و پیامبرش سرد شود. در دنیا حب دنیا را بر مهر و محبت خدا و پیامبرش اولویت ندادن بسیار امر بزرگی است و همین چیز انسان را مومن حقیقی می‌سازد. بعد از این سه روز جلسه سالانه، رسیدگی به کارهای دنیوی نیز ضروری است اما این تربیت و شرکت در جلسه سالانه در صورتی مفید خواهد بود که باوجود داشتن کارهای دنیوی، دین را بر دنیا اولویت بدهیم و در این سه روز حب دنیا را علی‌الخصوص باید سرد کرد.

در اینجا در ایام جلسه مشاهده می‌کنیم که بازار و غرفه‌های مختلف زده می‌شود. اما شرکت کنندگان و صاحبان غرفه این نکته را رعایت بکنند که برنامه‌های جلسه سالانه را به دقت گوش کنند و در فواصل کوتاه جلسه، به هر دو اجازه است که به بازار بروند اما در آن صورت ضروری است که حق بازار را ادا کنید و آن اینکه در حال رفت و آمد به همدیگر سلام کنید، به ذکر الهی اشتغال بورزید، روی مغازه‌ها پس از دیدن چیزی شلوغ کرده و یکدیگر را هل ندهید.

حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام درباره پیشه کردن نیکی‌ها و ایجاد تقوا می‌فرمایند:

”آنچه خداوند متعال خواسته که این جماعت را تشکیل دهد، هدف از آن او همین قرار داده است که آن معرفت حقیقی که از دنیا گم شده بود و آن تقوا و پاکیزگی واقعی که در این روزگار یافت نمی‌شد، آن را توسط این جماعت دوباره برقرار سازد“.

سپس یکبار آن حضرت با توصیه به اینکه ما سطح تقوای خویش را بالا ببریم، می‌فرمایند:

”ای تمام آن کسانی که خود را از جماعت من می‌شمردید، در آسمان زمانی از جماعتم شمرده خواهید شد که به راستی راه‌های تقوا را پیشه کنید“.

سپس آن حضرت در جایی با متوجه ساختن به اینکه عظمت و محبت خداوند متعال در دل باید ایجاد کرد، می‌فرمایند:

”عظمت خداوند متعال را در دل خویش ایجاد کنید، توحیدش را نه تنها به زبان بلکه از عمل نیز نشان دهید تا خداوند متعال نیز لطف و احسان خویش را در عمل به شما نشان دهد.“

پس همواره باید به عبادات توجه کنیم تا در خود تقوای حقیقی ایجاد کنیم. گفتنی است که پیشه کردن فقط یک نیکی، تقوا نیست بلکه حضرت مسیح موعود علیه السلام در یک جایی این مطلب نیز فرموده‌اند که به جای آوردن هر نوع نیکی‌ها و ادای تمام انواع حقوق خداوند متعال و بندگانش تقوای حقیقی است. اگر به این لحاظ خود را مورد محاسبه قرار دهیم حقیقت حال ما بر ما آشکار خواهد شد. بعضی افراد بیرون از خانه به لحاظ انجام کارهای نظام جماعت خوبند اما همسر و فرزندان‌شان از آنها به ستوه آمده‌اند، بعضی افراد حق خانواده را انجام می‌دهند ولی به ادای حق خداوند متعال عبادتش توجه نمی‌کنند. از این قبیل شکایات دریافت می‌شود. بعضی افراد ظاهراً عابدند ولی در اجتماع حق دیگران را می‌خورند. برخی افراد جلوی چشم دنیاداران نیکوکارند و برای ریاکاری اعمال نیکو انجام می‌دهند و این حقیقت را از یاد می‌برند که خداوند متعال از نیت‌هایمان آگاه است و او ما را در همه حالات مشاهده می‌کند. پس حضرت مسیح موعود علیه السلام فرمودند: جهت شمرده شدن از جماعت‌م و برای جذب رضایت و خشنودی خداوند متعال و در جهت گشتن وارث افضالش و قرار گرفتن مورد لطف و احسانش از هر جهت و از هر پهلو نیاز به اصلاح کردن وضع اعمال و کردار است و هدف از برگزاری این جلسات سالانه همین است که به انجام نیکی‌ها توجه معطوف گردد.

جهت دسترسی به این هدف حضرت مسیح موعود علیه السلام در یک جایی فرمودند:

”به خاطر بسپارید که همان کسانی افراد کامل و بی‌عیب و نقص خداوند متعال‌اند که درباره‌شان فرموده: «لَا تَلْبِسُهُمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعَ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ» یعنی آنان را نه تجارت و نه خرید و فروش از ذکر خدا غافل می‌سازد“.

آن حضرت افزودند :

”زمانی که در دل به خداوند متعال پیوند عشق راستین برقرار می‌شود آنگاه آن اصلاً هیچگاه از او جدا نمی‌شود.“

پس این آن حالتی است که حضرت مسیح موعود علیه السلام می‌خواهند در بین ما ببینند و جهت ایجاد این حالت، ما در اینجا جمع شده‌ایم. هر یک از ما باید بکوشد و دعا نیز بخواند که این حالت را در خود ایجاد بکند؛ اگر این کار را بکنیم و برای آن تلاش کنیم وانگهی خداوند متعال نیز ما را فراموش نخواهد کرد و به یاد خواهد داشت چنانکه خود او فرموده است: اذکروا الله یدکرکم. پس چقدر سعادت‌مندند کسانی که خدا را یاد می‌کنند و او آنها را یاد می‌دارد. مولایمان حتی فقط به دلیل این امر هم ما را مورد لطف خویش قرار می‌دهد که باوجود مشغله‌های دنیوی خویش او را فراموش نکردیم پس در این ایام به طور ویژه باید تلاش کرد که به طور حقیقی خداوند متعال را یاد کنیم و سپس خداوند متعال ما را یاد کرده و مورد افضال خویش قرار می‌دهد.

پس شرکت‌کنندگان در جلسه سالانه و کارکنان داوطلب همه باید سعی کنند که در این ایام زبان‌های خود را به یاد الهی مشغول بدارند و به خدا تقرب جویند.

این کلمات حضرت مسیح موعود علیه السلام باید ما را به تفکر و تأمل بیندازد که در آسمان زمانی از جماعت‌شمرده می‌شوید که به راستی به راه‌های تقوا قدم بزنید. بسیاری از ما پس از بیعت از طرف عزیزان و فامیل‌های خویش طرد شده‌ایم. بسیاری از شما به اینجا بدین دلیل مهاجرت نموده‌اید که به سبب احمدی بودن با مخالفت و دشمنی معاندان احمدی روبرو شدید، قانون کشور، آزادی دینی ما را سلب کرد ولی باوجود تمام این امور، باوجود تمام این رنج و آزارها در پاکستان یا در بعضی کشورهای دیگر احمدی‌ها دارند این شرایط را تحمل می‌کنند و یا بعضی از شما هم تحمل کرده بودید، پس در این صورت باز اگر به سبب کمبود اعمال خود از جماعت حضرت مسیح موعود علیه السلام شمرده نشویم و از آن افراد سعادت‌مند نباشیم که خداوند متعال یاد فرموده است، آنگاه این چقدر معامله زیانباری است. پس در این روزها بسیار فراوان دعا کنید و باید این دعا کنیم که مبادا از زمره آن افراد شمرده شویم که خدای تعالی از آنها خشنود و راضی نیست بلکه باید از بین آنانی باشیم که خداوند متعال ذکرشان فرموده است. با خداوند متعال پیوند قوی برقرار کنیم و تاریکی‌های دل خویش را برطرف نماییم. در اینجا در اثنای اجرای برنامه‌ها و در هنگام وقفه و همین‌طور شبانگاه به علاوه ذکر خدا، در حال دعا با خود این عهد ببندید که ای خدا، با نیت نیک به این جلسه سالانه شرکت کرده‌ایم که مسیح تو بنیانش نهاده است و آن با تایید خاص و علم تو جاری شده است و ما در آن شرکت کرده‌ایم تا خشنودی‌ات را کسب کنیم و بر ذکر تو بیفزاییم و مهر و محبتت را به

دست بیاوریم پس ما را از تمام آن برکات بهره‌ور بفرما که تو به این جلسه سالانه مخصوص نموده‌ای و در وجودمان آن تحولات پاکی ایجاد کن که تو دوست داری و برای ایجاد آن، در عصر حاضر غلام صادق حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم را فرستاده‌ای تا بتوانیم به حقیقت از کسانی شمرده شویم که با او بیعت کرده‌اند.

حضرت مسیح موعود علیه السلام یکی از اهداف برگزاری این جلسه سالانه این هم بیان فرمودند که از طریق آن اعضای جماعت با همدیگر آشنا شوند و بینشان مهر و محبت ایجاد گردد. پس در آنجا که با شرکت کنندگان جدیدی به سبب پیوند احمدیه، آشنایی و رابطه دوستی ایجاد خواهد شد، همانجا این نیز ضروری است که بین پیوندهای قدیمی مهر و محبت بیش از پیش ایجاد گردد. خداوند متعال آن کسی را بی‌نیاز است که بر طرف لطف خویش قرار می‌دهد که برادر خود را فقط به خاطر خدا دوست دارد. پس این ایام را وسیله برطرف ساختن تکدر خاطر همدیگر بسازید. کسانی که با همدیگر قهرند باید بلافاصله به طرف یکدیگر دست دوستی دراز کرده و فضایی را ایجاد کنند که در آنجا به جای اینکه خود را در پوست غرور و انانیت قرار دهند و در آتش حسد بسوزند، باید فضای صلح و صفا و سلامتی را ایجاد کنند. این فرمان حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم را همواره مدنظر خویش بدارید که مسلمان آن است که از دست و زبانش مسلمانی دیگر آزاده نشود. باید خود را محاسبه کنیم که آیا در حالات ما این فرمان صدق پیدا می‌کند، اعمال ما طبق آن هست.

ولی با تاسف بسیار ناچارم که بگویم بعضی افراد برای شرکت به جلسات می‌آیند و بر مبنای دلایل هیچ و پوچ به سبب کینه و کدورت قدیمی در این محیط هم دست و گریبان می‌شوند و شروع به مشاجره می‌کنند. گاهی اوقات ناچار می‌شویم پلیس را خبر بدهیم. آیا این وضع شایان یک مومن هست؟ آیا اعمال و کردار کسانی که عضو جماعت حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام هستند، همین است؟ قطعاً اینطور نیست. از این قبیل افراد را نظام جماعت از جماعت اخراج بکند یا نکند، آنان با عمل خود در نگاه خداوند متعال از این جماعت اخراج می‌شوند و طبق فرمان حضرت مسیح موعود علیه السلام آنان در آسمان از جماعت آن حضرت نیستند. پس خود را مورد محاسبه قرار دهید و در عمل نباید نفاق و وجود داشته باشد. اینچنین افراد باید کدورت‌های قلبی خویش را رفع نمایند و جهت جلب رضایت خداوند متعال راه عفو و گذشت و صلح را پیشه کنند. به دنیا نشان دهید که پس از بیعت با حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام در وجودمان به لحاظ حالات روحانی و اخلاقی تحول انقلابی پدیدار شده است. همین‌طور مسئولان و کارکنان داوطلب جلسه سالانه نیز باید در این ایام به طور ویژه باید رعایت کنند که سطوح اخلاقشان بسیار بلند باید باشد. اگر یکی از کارکنان در روزهای عادی با کسی قهر هم بود در این فضای جلسه سالانه وی باید سعی کند که در صلح و آشتی از او سبقت بگیرد نه اینکه در صدد انتقام برآید. هر کسی که به جلسه سالانه آمده

است، مهمان است و هر مسئول و کارکن وظیفه دارد که کینه‌های شخصی خود را کنار گذاشته و با بزرگ‌منشی از او پذیرایی کند. این مسئولیت به طور ویژه مال مسئولان است که قدرت تحملشان باید بسیار زیاد باشد. پس مسئولان جلسه سالانه در هر حال باید خود را خادم بدانند و اعضای جماعت و مسئولان دیگر شرکت‌کننده را نماینده نظام جماعت تلقی کنند آنگاه فضای بسته و نزاع‌ها خاتمه می‌یابد و کینه و کدورت‌ها می‌تواند رفع شود.

حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام با توصیه به ادای این حق می‌فرمایند :

”ای جماعت من، خداوند متعال به همراهتان است. آن خدای قادر و کریم شما را برای سفر آخرت چنان آماده کند چنانکه اصحاب حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم را آماده کرده بود. خوب به خاطر بسپارید که دنیا هیچ است. لعنتی است آن زندگی که فقط برای دنیا باشد و شوربخت است آن کسی که تمام هم و غمش دنیاست. چنین فرد اگر در جماعتم است، وی به طور عبث خود را وارد جماعت من می‌کند زیرا او همانند شاخه خشکیده است که میوه نمی‌دهد“.

سپس افزودند :

”ای مردم سعادت‌مند، محکم به آن تعالیم چنگ بزنید که برای رستگاریتان [از طرف خداوند متعال] به من داده شده است. خدا را واحد و لاشریک بدانید و هیچ کسی را شریک او قرار ندهید نه در آسمان و نه در زمین. خداوند متعال از به کارگیری اسباب و امکانات منع نمی‌کند اما آنکه خدا را رها کرده و فقط به اسباب تکیه می‌کند، وی مشرک است. خداوند متعال از قدیم می‌گفته است که بدون پاکدل شدن، رستگاری امکانپذیر نیست لذا پاکدل شوید و از کینه و کدورت‌های نفسانی جدا شوید. در نفس اماره انسان چندین پلیدگی وجود دارد اما بیش از همه پلیدی تکبر است. اگر تکبر نبود هیچ کسی کافر نمی‌بود پس شما قلباً مسکین شوید و به طور عمومی به نوع انسان همدردی کنید. اگر شما آنها را برای سوق دادن به بهشت موعظه کنید، این موعظه‌تان کی می‌تواند مؤثر باشد اگر در این دنیای چند روزه بدیشان را بخواهید؟ فرایض خود نسبت به خداوند متعال را با بیم و ترس قلبی ادا کنید چون درباره‌اش بازخواست می‌شوید. در نمازها بسیار دعا کنید تا خدا شما را به طرف خود جذب کند و دل‌هایتان را صاف و پاکیزه کند زیرا انسان ضعیف است. هر بدی که زودده می‌شود، به قدرت خداوند متعال زودده می‌شود و مادامی که انسان از خداوند متعال قدرت نیابد، توان پیدا نمی‌کند که بدی‌ای را از خود بزدايد. اسلام فقط این نیست که فقط از روی عادت و رسم خود را قائل به شهادتین معرفی کنید بلکه حقیقت اسلام این است که روحتان بر آستانه خداوند متعال بیفتد و خداوند متعال و فرامینش از هر لحاظ بر دنیایتان اولویت پیدا کنند“.

آن حضرت فرمودند: پس این آن سطح و ملاکی است که باید سعی کنیم به آن برسیم. هم مسئولان نظام و هم کارکنان و هم اعضای عادی جماعت در این راستا باید سعی و کوشش خود را بکنند.

خداوند متعال هیچگاه از کاروبار دنیوی منع نمی‌کند بلکه آن [جهت امرار معاش] ضروری نیز هست و خداوند متعال از این منع می‌کند که انسان رهبانیت پیشه کند و با دنیا قطع رابطه نماید و چنان زندگی کند که از دنیا بریده شده باشد. خداوند متعال دستور می‌دهد که در دنیا باشید و این الزامی است ولی خداوند متعال از این منع فرموده است که به دنیا بر دین اولویت داده شود. دین در هر صورت باید در اولویت قرار بگیرد. هر احمدی باید به خاطر داشته باشد که پشت چهره هر احمدی، چهره احمدیه قرار دارد، چهره حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام و اسلام است. پس هر احمدی وظیفه دارد که از این چهره‌ها محافظت کند و آن کسانی که خداوند متعال به آنها توفیق خدمت دین داده است و فرصتی در اختیارشان گذاشته است، آنان مسئولیت بیشتری دارند که این وظیفه خود را انجام دهند. این فرمان حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام را همواره مدنظر خویش قرار دهید که ”پس از بیعت با ما، ما را بدنام نکنید.“ پس این توصیه را همواره باید در نظر داشت. احدی فکر نکند که این توصیه فقط برای مسئولان نظام جماعت است و بقیه از آن مبرا هستند. حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام به هر آن کسی که در بیعت با آن حضرت است، این توصیه فرموده‌اند لذا در گفتار و کردارمان هیچ تضادی نباید وجود داشته باشد وگرنه ادعاهای بیعت ما چنانکه قبلاً گفتم ادعاهای پوچ و تو خالی است و شرکت در جلسه سالانه فقط دنیاداری است.

آن حضرت فرمودند: یک دعای حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام را تقدیم می‌کنم که از آن درد و دلسوزی آن حضرت نسبت به پیروان خود آشکار می‌شود. آن حضرت علیه السلام می‌فرمایند :

”دعا می‌کنم و تا زمانی که نفس می‌کشم این دعا را ادامه خواهم داد و آن اینکه خداوند متعال دل‌های این جماعت را پاک بکند و دست رحمت خود را دراز کرده و دل‌هایشان را به سوی خود بکشد و از دلشان تمام کینه‌ها و شیطنتها را زدوده و مهر و محبت راستین به همدیگر ایجاد کند و من اطمینان دارم که این دعا در یک زمانی قطعاً مستجاب می‌شود و خدا دعاهایم را بی‌مستجاب نخواهد گذاشت.“

از خداوند متعال باید دعا کنیم که این دعا در حق‌مان مستجاب شود، در حق نسل‌هایمان مستجاب شود و تا قیامت نسل‌هایمان نیز از این دعا فیض ببرند. برای پریمن و برکت بودن جلسه سالانه و در امان بودن از هر نوع شر و شیطننت هم دعاها بخوانید و در این ایام محتاط نیز باشید، حواستان را به چپ و راست خود داشته باشید. خداوند متعال ما را از شیطننت هر شرور و حسد هر حاسد محفوظ بدارد.